

عنوان مقاله:

بررسی تطبیقی الگوهای پایدار معماری ایرانی با الگوهای معماری اکوتک

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی عمران، معماری و توسعه پایدار شهری (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

محمدرضا شکوهی - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری دانشگاه هنر اسلامی تبریز

شیوا یگانه - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری دانشگاه هنر اسلامی تبریز

مسعود وحیدوحدت طلب - استادیار گروه معماری دانشگاه هنر اسلامی تبریز

خلاصه مقاله:

امروزه حفظ منابع طبیعی خدادادی، عدم آلودگی محیط زیست، حداقل مصرف انرژیهای فسیلی و همزیستی با شرایط طبیعی و اقلیمی از طریق تدابیر معماری و شهرسازی از موارد مهم در طراحی و ساختمجتمعههای زیستی است. به تبع اهمیت این موضوع، روز به روز توجه، گرایش و جهت گیری سبک های معماری نیز در جهت رسیدن به شرایط آسایش حداکثری با استفاده ی حداقلی از منابع انرژی های فسیلیگردیده است. ایران سرزمینی با اقلیم متفاوت است، با تاملی در معماری گذشته ایرانی می توان دریافت که مردم این سرزمین ضمن توجه به نیازهای زیبایشناختی، توانسته اند خود را با ظرفیتهایطبیعی و زیست بومی بستر تطبیق دهند. فنون به کار رفته در معماری اصیل ایرانی، بسیاری از مفاهیم نوین در عرصه معماری همساز با اقلیم را در برمیگیرد. معماری ایرانی گذشته ما طبیعتساز است. در این نگرش طبیعت برای انسان مانند رحم و جنین شکل- گیری روح است که با فاصله گرفتن از آن نمیتوان به تکامل روحی رسید(معماری تکمیلکننده طبیعت). حال آنکه معماری آکو تک -رویکردی طبیعتگرا دارد و در حقیقت نگرش آن به طبیعت، نگرش طبیعتگرایی شکلی است. در این نگرش طبیعت آسایشبخش انسان است و معماری در حال همشکلی با طبیعت است. در این مقاله، نخست بامرور اجمالی در مفهوم ، اصول و ویژگیهای معماری آکو تک و سپس - اصول و الگوهای معماری ایرانی به عنوان بستر اصلی مطالعه، در مقام مقایسه به بیان مهمترین الگوهای کهن (پایداری) که قرنها پیشدر معماری این سرزمین وجود داشته است (با مفاهیم نوین پایداری در عصر حاضر میپردازیم).

کلمات کلیدی:

معماری آکو تک، الگوهای معماری ایرانی، پایداری، الگوهای شهری ایرانی، طبیعت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/273436>

